

Veteranen

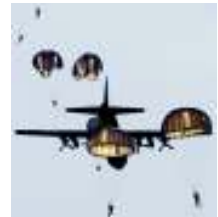

Het wordt weer tijd voor de oud strijders uit de Tweede Wereldoorlog en allerlei militaire missies daarna. Veel van deze mannen en vrouwen, die op welke manier dan ook, dienden voor onze vrijheid komen dan bij elkaar om samen herinneringen op te halen en hun gevallen vrienden en vriendinnen te herdenken met militair ceremonieel, een hapje en drankje en feestmaaltijd en vooral veel woorden van herinnering. En dat alles moet zijn hoogtepunt krijgen

op zondag 29 juni a.s., de verjaardag van wijlen Prins Bernhard. Maar omdat we de zondagsrust moeten respecteren zullen die plechtigheden dit jaar plaatsvinden op zaterdag 28 juni, hoewel de Canadezen onze dierbare stad Goes wel op zondag 29 oktober bevrijdden. De oorlog staat immers nooit stil. Op die zondag stroomde onze stad vol met dankbare Goesenaren en was het alles behalve rustig op de Grote Markt.

Die speciale Veteranendag bestaat nog maar sinds kort, hoewel er al lang over gepraat werd. Maar in ons kleine kikkerland werd er in sommige kringen getwijfeld aan het nut en de militaire inslag ervan. Wie gaat er nou soldaatje spelen in vredetijd? Dat deed je alleen als kind, maar toch niet als groot volwassen mens! Helaas voor deze “vredesduiven” bleken heel veel van die oud strijders uit de Tweede Wereldoorlog, maar ook van militaire missies daarna, een grote behoefte te hebben aan zo’n speciale dag. Waarom wel in het buitenland, maar waarom weer niet in Nederland?

En ook de gewone Nederlanders bleken vóór zo’n dag te zijn. Dat bleek al jaren bij de parades in Wageningen op 5 mei op Bevrijdingsdag en die bij de herdenking van de luchtlanding bij Arnhem in september 1944, bekend als operatie Market Garden. En zelfs in ons Zeeuwse land bij de herdenkingen in oktober en november van de strijd bij de Sloedam en de landingen bij Westkapelle en Vlissingen.

Laten we eerlijk zijn. Het is toch een genot te zien hoe die krasse knarren uit de Tweede Wereldoorlog en hun opvolgers bij andere missies genieten van de toejuichingen die ze krijgen als ze marcherend of zittend of staand in oude legerwagens aan de dikke rijen toeschouwers voorbijtrekken. En met hun stramme ledematen lopen ze nog eens extra stram tijdens zo’n parade, waarbij ze vaak ook nog met allerlei militaire onderscheidingen behangen zijn. En ze glimlachen van oor tot oor als ze door die duizenden toeschouwers toegezwaaid en gewuifd worden. Trots op en dankbaar voor de dankbaarheid die ze nu nog ondervinden. En geloof me dat dit niet alleen het geval is bij de Oude Veteranen uit de Tweede Wereldoorlog, maar ook bij de Jonge Veteranen uit de latere militaire expedities. En met Oude Veteranen bedoel ik de mannen van 80 en 90 jaar of ouder, want Oud Veteranen bestaan niet, want dan zou je geen veteraan meer zijn. En de helden van weleer, die niet naar Den Haag trekken die 28ste juni, kunnen dan terecht op de provinciale veteranendag. Voor hen minder massaal, wellicht wat persoonlijker en dichter bij huis.

Veteranen, laten we er zuinig op zijn, want zij kunnen ons en ons nageslacht vertellen wat ze hebben meegemaakt bij hun oorlogs- of vredestaak. Van hun angsten tijdens nachtelijke expedities en verliezen van dierbare kameraden tijdens die gebeurtenissen. Gedenken, herdenken? Je kunt het niet genoeg doen.

Augustinus